

Anne Fine

BEGÜM'ÜN NESİ VAR?

Resimleyen:
Gareth Conway

SENdeOKU

BEGÜM'ÜN NESİ VAR?

Anne Fine

BEGÜM'ÜN NESİ VAR?

© 2023, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2023, Anne Fine
resim hakları © 2023, Gareth Conway

İlk baskı 2023 yılında İngiltere'de *Next to Alice* adı ile Barrington Stoke Ltd. tarafından gerçekleştirilmiştir.

YAZAN: Anne Fine
RESİMLEYEN: Gareth Conway
TÜRKÇELEŞTİREN: Ümit Mutlu
EDİTÖR: Yağmur Yavaş Aydın
SON OKUMA: Begüm Özbayram
GRAFİK UYGULAMA: Aşlı Kurt

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 284 18 14

Birinci Baskı: Ocak 2024 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-833-2

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

SENdeOKU

BEGÜM'ÜN NESİ VAR?

Anne Fine

tudem

Gerry Marshall McPake'e...

Birinci Bölüm
Begüm'ün Nesi Var?

Hemen yanımdaki pencerede kocaman bir çatlak vardı. Sıramdaki kâğıtlar uçuşup duruyordu. Hademe, camı ancak öğle teneffüsünde değiştirebileceğini söylemişti.

Kerim Öğretmen sınıfa şöyle bir baktı. Üçüz kardeşler başka şehre taşınmıştı. Biri zaten benim sıra arkadaşım, diğer ikisinin sırası ise şimdi boştu.

“Peki bakalım Atıf, Begüm’ün yanına geç,” dedi Kerim Öğretmen, bana.

Begüm’ün değil, Yağız’ın yanına oturmayı istiyordum. Ama bunu sesli söylemeye utandım. Kalkıp Kerim Öğretmen’in yanına yürüdüm. Kulağına fısıldadım.

“Ne?” dedi Kerim Öğretmen. (O kadar sessizce fısıldamıştım ki beni duyamamıştı.)

Tekrar denedim. “Öğretmenim,” dedim, “Yağız’ın yanına geçsem olmaz mı? Onun sırası da boş.”

“Begüm’ün nesi var?” dedi Kerim Öğretmen. En ön sıradaki Metin ile Barış, bizi duyabilmek için ellerinden geleni yapıyordu. O yüzden Kerim Öğretmen ayağa kalktı ve beni köşeye çekti.

“Begüm’ün nesi var?” dedi tekrar.

“Şey,” dedim. “Yani... Begüm biraz...”

Durdum. Nasıl söyleyeceğimi bilemiyordum.

“Söylesene evladım,” dedi Kerim Öğretmen. “Begüm biraz ne?”

Hâlâ kararsızdım. “Biliyorsunuz işte,” dedim. “Begüm biraz şey.”

Kerim Öğretmen bana sert sert baktı. “Hayır, bilmiyorum,” dedi. “Madem bir şey var, söyle. Begüm biraz ne?”

Sözlerimi dikkatle seçmeliydim. “Bence Begüm’ün yanına oturmamalıyım öğretmenim,” dedim.

Ama yok, öğretmen ipin ucunu bırakmıyordu. “O nedenmiş?”

Biliyorum, başka şekilde ifade etmeliydim... Fakat dayanamayıp, “Çünkü ondan korkuyorum,” deyiverdim.

Kerim Öğretmen şaşırdı.

“Korkuyor musun? *Begüm'den mi?*” dedi. “Begüm'ün korkunç biri olduğunu mu düşünüyorsun?”

“Düşünmüyorum öğretmenim. Begüm'ün korkunç biri olduğunu *biliyorum.*”

“Atıf,” dedi Kerim Öğretmen. “Gerçekten saçmalıyorsun. Şimdi git eşyalarını topla. Sonra da yeni yerine otur. Begüm’ün yanına.”

Savaşı kaybettiğimi anlamıştım. Başka çarem yoktu. Çantamı topladım ve Begüm’ün yanındaki boş yere oturdum.

İkinci Bölüm

Uyduruk Çizim

İtiraf etmeliyim, Begüm bir süreliğine gayet normal davrandı. Yere düşürdüğüm kitabı alıp bana verdi. Dirseğim ona çarpınca hiçbir şey demedi. Hatta mavi tükenmez kalemimi kullanmama bile izin verdi.

Fakat sonra, Begüm'lük yapmaya başladı.

Fen Bilimleri dersi idi. Sümüklü böcek kabuğu çizmemiz gerekiyordu. Kerim Öğretmen bize on dakika vermişti.

Ben çizimimi hızla bitirdim ve beklemeye koyuldum.

Ama Begüm gözlerini bana dikti. Çizimime baktı, parmağıyla kâğıdı işaret etti ve “Ee, bu kadar mı?” diye sordu.

“Ne bu kadar mı?” dedim. Hiçbir şey anlamamıştım.

Parmağıyla kâğıda dokundu. “Bu mu yani?” dedi. “Bu kadarını mı becerbildin?”

Kendimi savunmam gerekiyordu. O yüzden şöyle dedim:

“Çizimim çok iyi değil, ne yapayım? Resim yapmayı beceremiyorum.”

“Saçmalık!” dedi Begüm. Kâğıdı suratımın önünde salladı. “Uyduruk bir çizim yapmışsın. Sümüklü böceklerin kabuğu pürüzsüz olur, yusuvarlaktır. Senin çizgilerinse çok yamuk. Merdivene benziyor.”

“Bence o kadar kötü değil,” diye karşı çıktım.

“Hayır, *o kadar* kötü,” dedi Begüm.
“Baştan yapmalısın.”

“Baştan falan yapamam,” dedim. “Zaten zaman da yok.”

“O senin sorunun!” Kâğıdı tekrar önüme koydu. “Önce o çizgiyi sil. Sonra da doğru düzgün çiz. Pürüzsüz olsun.”

Dediği gibi, çizgiyi sildim. Ardından daha yuvarlak şekilde yeniden çizdim.

“Daha iyi,” dedi Begüm. Parmağını kâğıda uzattı yine. “Ama bu kısım da çok kötü. Burası da resmen çöp. Yeniden çiz.”

Gösterdiği çizgiyi silerken kurşun kalemin arkasındaki silgi koptu ve yere düştü. Eğilip aldım. Ama yerine takamadım.

Silme meselesi Begüm'ün başının altından çıktığına göre, gayet haklı şekilde sordum: “Silgini kullanabilir miyim?”

“Hayır, bana lazım,” dedi. “Gölgelendirme yapıyorum. Ama sana başka bir tane bulurum.”

Eğildi ve önümüzde oturan Tarık'ın omzunu dürttü. Oğlan dönüp bize bakana kadar da dürtmeye devam etti.

“Tarık,” dedi Begüm sonunda, “o kocaman, devasa silginden bir parça koparıp Atıf'a verebilir misin?”

Bence vermeyecekti. Ben olsam, o kocaman devasa silgi benim olsa, hayatta koparıp vermezdim.

Ama belli ki Tarık da Begüm'den en az benim korktuğum kadar korkuyordu: Hiç itiraz etmedi. Kalem kutusundan makas çıkardı. Silgisinin ucundan bir parça kesip bana verdi.

Anne Fine

BEGÜM'ÜN NESİ VAR?

Türkçeleştiren: Ümit Mutlu

**Sınıfta en korktuğunuz kişinin yanına
oturmak zorunda kalsanız ne yapardınız?**

Atıf, Begüm'den korktuğu için
onun yanına oturmak istemiyor.
Ama öğretmen kararlı. Bu yüzden Atıf istemeye
istemeye gidip Begüm'ün yanına oturuyor.
Begüm onun her şeyine laf ediyor. Atıf başta sinir olsa da
bir süre sonra onu dikkatle dinlemeye ve tanımaya başlıyor.
Belki de Begüm korkunç biri değildir...

Acaba Atıf, Begüm'e alışabilecek mi?

ISBN: 978-605-285-833-2

9 786052 858332